

جوانان و فعالیت اجتماعی

*حسام مناهجی

پیش به سوی جامعه...

*مصطفی بذری

NGOها در وضعیت کنونی شان به نهادهایی بی فایده و نمادین تبدیل شده اند. هر یک با داشتن تعداد اندکی عضو که معمولاً از مجموع تعداد انگشت های دست و پا تجاوز نمی کند، چه رسد به اینکه بخواهد سه رقمی یا بیشتر باشد، کارکردی همچون محافل پیدا کرده اند - هر چند وقت دور همدیگر جمع شدن و حرف های گل و بلبل و بی سر و ته مثلاً روشنفکری زدن - و هر روز بیشتر و بیشتر تحلیل رفته و به فروپاشی می رسند.

تشکل هایی همچون NGOها به دلیل داوطلبانه و غیردولتی بودن و همچنین نبودن در سلسله مراتب سرمایه و قدرت می توانند کارکرد بسیار بالایی را در آگاه سازی، بهینه کردن زندگی، دادن اعتماد به نفس و متشکل کردن توده های بی شکل مردم حول خواسته های عینی شان داشته باشند. همچون دیگر تشکل های مستقل و خودانگیخته: شوراهای کارگری، مجمع عمومی ها و ...

خواستگاه NGOها و اجتماعات هدف آنها، در درون محله ها، خیابان ها، کوچه ها و بین مردم معمولی شهر است و هنگامی می توان تشکلی را کارا و موثر خواند که بتواند از خلال رابطه ای بدون واسطه، دوطرفه و دیالکتیکی با مردم، خود و جامعه را تعالی بخشد. ورود NGOها به درون محلات، حال هر زمینه فعالیتی که اعضای آن برای خود برگزیده اند همچون زنان، کودکان، کارگران، محیط زیست، مبارزه با اعتیاد و بزهکاری و ...، ارتباط مستقیم و پیوسته با آدم های ساکن در آنها، درگیر کردن مردم در طرح ها، کلاس ها و فعالیت های مختلف، دادن مسئولیت و خواستن نتیجه از آنها، پرورش قوای فردی و گروهی، همه و همه موجب پیدایش و تکثیر NGOهایی کارا و خودگردان می شود که اعضا، فعالین و مخاطبانش درون همان محله یا خیابان زندگی می کنند و در آنجا دارای اتوریته، شخصیت و اعتبار می باشند و این خود ارتباط گرفتن مردم را با NGOها بیشتر و بیشتر کرده و از آن طرف فعالیت ها و طرح هایی را سازمان می دهد که دغدغه اصلی مردم در همان محله، شهر یا روستا است.

آرایشگاه، نانواپی، سوپر، قصابی، پارک، بازارهای محلات و ... از زمره مکان هایی هستند که مردم در آنجا با یکدیگر ارتباط گرفته، از مشکلات هم باخبر می شوند و معمولاً در موقعیت های خاص و حاد، تصمیم ها و جلسه های محله ای را هماهنگ می کنند. هزاران داده در این فضاها در پرواز است. حضور همیشگی و موثر NGOها در این نقاط هدف، پخش تراکت ها، بولتن ها و ... باعث می شود تا مردم آن محله تشکل را از آن خود دانسته، و به اعضایش به چشم آدم هایی کار راه انداز و مطمئن بنگرند و در مشکلات خود بدانها رجوع کنند.

آگاهی دقیق نسبت به وضعیت خویش، روشن بودن هدف برای خود، نقد پیوسته از مسیر حرکت و هزاران راه کار و تاکتیک دیگر می تواند NGOها را از این وضعیت مردابی رها کرده و آنها را به کارکرد اصلی خود برساند.

پیش به سوی جامعه -

شاید جالب باشد که بدانید استان قزوین از نظر تعداد دانشجوی به تعداد جمعیت، مقام اول کشور را داراست. حدود نود هزار دانشجو در ۳۰ دانشگاه استان مشغول تحصیل هستند (۱)؛ اینها جوانانی هستند که غالباً در جستجوی فردایی بهتر پا به محیط دانشگاه گذاشته اند، نیروی بالقوه ای که اگر ضرورت فعالیت اجتماعی را درک کند اگر عرصه و مجالی برای بروز قابلیت های خود بیابد میتواند یک جمع موثر را تشکیل داده و کارهای بی شماری انجام دهد، در حال حاضر نیز هسته اصلی تشکل کانون امروز-دفتر قزوین را جوانان و دانشجویان تشکیل می دهند، ما می خواهیم در ادامه فعالیت های خود با رویکردی جدید نسبت به جذب علاقمندان اقدام کنیم، برگزاری اردوهای تفریحی و تشکیل یک حلقه مطالعاتی و یا جمع خوانی کتاب از جمله اهداف ما می باشد که اجرایی شدن آن بستگی به وقت و نظر اعضا دارد. با مشکلات و تنگنا های اقتصادی مردم، بیگانه نیستیم، می دانیم که وضعیت معیشتی و درگیری های روزمره وقت و انرژی بسیاری از شهروندان و اقشار مولد جامعه را گرفته و دیگر مجالی برای فعالیت های فوق برنامه آن هم از نوع غیر انتفاعی باقی نگذاشته است؛ بنابراین سعی کردیم با برنامه ریزی دقیق و بسته به وقت هر عضو، فعالیت مشخصی را برایش در نظر بگیریم در واقع ما می خواهیم با اعضای خود رابطه ی برنده/برنده ای برقرار کنیم تا از عضویت در این تشکل اجتماعی احساس رضایت کنند.

کانون امروز طبق اساسنامه خود، در محدوده جغرافیایی ملی فعالیت می کند از اهداف ذکر شده این تشکل می توان به "ارتقای سطح فرهنگی جامعه" "آسیب شناسی معضلات اجتماع در حوزه جوانان" و "ایجاد روحیه مشارکت و همفکری در میان جوانان و زنان" اشاره کرد. دفتر قزوین این تشکل از آذرماه ۸۵ تا تابستان ۸۶ طرح "محله بدون اعتیاد" را در محله توحید قزوین به اجرا گذاشت که گزارشی از چگونگی فعالیت کانون را در همین شماره می خوانید

گرایش به مصرف مواد مخدر

کارشناسان چه می گویند؟

هومان نارنجی ها، محقق و معاون موسسه تحقیقاتی دارپوش وابسته به دانشگاه علوم بهزیستی، در اولین نشست هفتگی هم اندیشی پژوهشگران و کارشناسان؛ سوء مصرف مواد مخدر گفت؛ «نتایج یک تحقیق که در سال ۸۴ با حدود ۶ هزار نمونه با روش آراس ای با ارزیابی سریع وضعیت سوء مصرف مواد مخدر در سراسر کشور انجام شد، نشان داد که مشکل جنسی اولین عامل گرایش به مصرف مواد مخدر در کشور است.»

مشکلات دیگر در رده های بعدی قرار دارند؛ درد، کسب لذت، کنجکاو و مشکلات روحی عوامل گرایش به مصرف مواد مخدر هستند و در دسترس بودن مواد مخدر فقط شش تا هفت درصد در گرایش به مصرف این مواد موثر است. او از صحبت های مصرف کنندگان هم گفت؛ «۵۰ درصد مصرف کنندگان گفته اند که با تعارف دوستان، مصرف این مواد را شروع کرده اند و ۱۰ درصد از طریق همکاران معتاد شده اند اما ۱۲ درصد معتادان بدون هیچ سابقه و مشکل خاصی معتاد به مصرف مواد مخدر شده اند که با آموزش های پیشگیرانه به راحتی می شود جلوی اعتیاد این گروه را گرفت.» میانگین سنی معتادان در ایران ۳۲ سال است که کاهش معادل ۱،۵ سال را نشان می دهد؛ همچنین این تحقیق نشان داد که اکثریت معتادان تحصیلات زیر دیپلم دارند، ۱۵ درصد کارگر ساده، ۱۷ درصد کارگر ماهر، ۱۰ درصد راننده و حدود ۲۰ درصد بیکار یا معتاد بیکار شده هستند.»

نارنجی ها از نارسایی ها هم گفت؛ «من، به عنوان یک کارشناس و درمانگر معتادان باید اعتراف کنم که ما، متأسفانه در درمان زنان معتاد موفقیت چندانی نداشته ایم و این البته به مسائل مختلفی از قبیل مشکلات این زنان برای مراجعه به درمان یا مصرف داروهای ترک اعتیاد و تمایل نداشتن شوهران معتاد این زنان به ترک آنها مربوط می شود و به همین خاطر به نظر می رسد آمار زنان معتاد، آماری واقعی نباشد.»

گزارشی از فعالیت کانون امروز - دفتر قزوین

«محلۀ ای بدون اعتیاد» عنوان طرحی است برای متشکل ساختن مردم در محلات شهر بر علیه اعتیاد و مقابله با این پدیده اجتماعی با اتکا بر نیروی همکاری و اتحاد مردمی. این طرح در ابتدای پاییز ۸۵ در شورای مرکزی «کانون امروز» به تصویب رسید و برای اولین بار در محلۀ توحید قزوین به اجرا درآمد. فعالیت این کانون از زمان آغاز (در آذر ماه ۸۵) حول دو محور بوده است:

۱- پیشگیری و ۲- درمان. در زمینه ی پیشگیری این تشکل تا کنون ۹ شماره نشریه ی خود را با فاصله زمانی دو الی سه هفته در محلۀ توحید پخش نموده که با مساعدت مردم محلۀ انتشار آن از دی ماه ۸۵ تا خرداد ۸۶ تداوم یافته است. آشنایی با مواد مخدری مثل کراک هرویین حشیش تمجیزک و... سوء مصرف آن و همچنین آموزش خانواده ها و مصاحبه با کارشناسان محتوای این نشریه را تشکیل می دهد. در زمینه درمان نیز کسانی که برای ترک اعتیاد به کانون مراجعه می کنند مورد مشاوره قرار می گیرند و راهکارهای عملی ترک اعتیاد به آنان آموزش داده می شود و مراجعان به افراد و گروه هایی که موفق به ترک اعتیاد شده اند معرفی می شوند تا از تجربیات عینی آن ها بهره گیرند. همچنین کانون امروز بولتن رایگانی را ویژه خانواده های معتادین طراحی نموده که خانواده هایی که درگیر این معضل اجتماعی هستند می توانند با کانون تماس گرفته و این بولتن را دریافت نمایند. کانون امروز در راستای اهداف خود و به منظور پیشگیری از اعتیاد یک همایش دو ساعته، با مشارکت «هیأت دوچرخه سواری قزوین» و تحت نام «با اتحاد، محلۀ ای بدون اعتیاد»، در سالن ۲۲ بهمن واقع در محلۀ توحید و در روز جمعه ۳۱/۱/۸۶ برگزار کرد که با استقبال مردم محلۀ روبرو شد.

همچنین این تشکل تا کنون ۱۳ جلسه هفتگی در محلۀ توحید برای ارتباط بیشتر اعضای کانون با مردم محلۀ برگزار کرده است.

به کانون امروز پیوندید:

کانون امروز تشکلی است غیر سیاسی غیر دولتی و غیر انتفاعی. این تشکل تحت چهارچوب سازمان ملی جوانان شکل گرفته و مشغول فعالیت شده است. عمده اهداف کانون حول مسائل حقوق انسانی است و زمینه هایی نظیر ارتقا فرهنگ حقوقی در زمینه زنان کودکان و کارگران را شامل می شود هرکس که علاقه مند به فعالیت های فرهنگی و اجتماعی در چهارچوب اهداف کانون می باشد. جایش در کانون امروز است. در صورت تمایل با ما تماس بگیرید و فرم عضویت را پر کنید. منتظران هستیم. کانون امروز متعلق به همه شهروندان است!

قسمت هایی از بولتن کانون

ویژه خانواده معتادین

انواع روشهای درمان: اعتیاد یک مسئله اخلاقی نیست. دارای دو جنبه است: وابستگی جسمی و وسوسه فکری. اعتیاد مهار شدنی و قابل درمان است در درمان اعتیاد مهمترین مسئله وابستگی فکری به ماده مخدر است چرا که گاهی دیده شده است که شخصی بعد از ترک اعتیاد و سم زدایی از بدن، دوباره به دامان اعتیاد برگشته است. بنابراین اصل درمان اعتیاد باید مبتنی بر تغییر ذهنیت شخص معتاد و نگرش او به زندگی و خودش باشد.

گروه درمانی: روان درمانی گروهی یک نوع درمان کاملاً پذیرفته شده روانشناختی است که از تعامل سازنده بین اعضا، همراه با مداخله یک رهبر آموزش دیده جهت تغییر رفتار و احساسات افراد مبتلا استفاده می نماید.

اغلب معتادین قبل از اعتیاد دچار بیماری افسردگی بوده و در روابط درون فردی و بین فردی دارای مشکل هستند معتادین معمولاً با خانواده خود نیز روابط سالمی ندارند. همچنین با گروه های طبیعی اجتماعی نیز دچار مشکل هستند. بنابر این پس از طی دوره سم زدایی و ترک جسمی بایستی شرکت در جلسات گروه درمانی با جدیت دنبال شود تا خلاء روابط ناسالمی که قبلاً در گروه های اعتیاد داشته است، برطرف گردد و روابط بین فردی بتدریج بهبود یابد. ناگفته نماند که بر اثر تعامل ایجاد شده در گروه علاوه بر بهبودی روابط بین فردی روابط درون فردی، شخص معتاد نیز دستخوش تحول گردیده و نگرش فردی اش نسبت به خود مثبت شده و نهایتاً درمان کامل دنبال می شود. **موفقترین نمونه گروه درمانی:** انجمن معتادان گمنام سازمانی غیر انتفاعی، بین المللی و مردمی متشکل از معتادان در حال بهبودی است که به شکل محلی و منطقه ای در بیش از ۶۰ کشور جهان مشغول به فعالیت میباشند.....

برای دریافت رایگان بولتن با ما تماس بگیرید

از جوامع هیچ گاه چنین فضاهایی به معنای حقیقی کلمه بوجود نیامده اند. اکنون رسانه حوزه ی عمومی است. امروزه تنها فضای همگانی رسانه ها هستند و چنین القا می شود که رادیو، تلویزیون، روزنامه ها و غیره فضاهایی اند که در آن مسائل عمومی و همگانی به بحث گذارده می شوند و مردم بواسطه ی این رسانه ها در سیاست های جمعی جامعه سهیم می شوند. رسانه ها تکنولوژی های جدیدی هستند که ادعای پوشش خبرهای جامعه و حتی جامعه ی جهانی، ارائه ی تحلیل ها و تفسیرهای مختلف از حوادث و مسائل، و بسیاری موارد دیگر را دارند. آنها به شدت سعی می کنند که خود را وسیله ای برای اظهار نظر مردم و انعکاس صدای آنها باشند. از ستون های خوانندگان در روزنامه ها گرفته تا برنامه های تلویزیونی و رادیویی که به نظرات شنوندگان و بینندگان اختصاص دارد. رادیو فردا از مردم می خواهد درباره ی مسائلی چون دلایل تصادفات رانندگی در ایران نظر بدهند و برای کاهش آن پیشنهاد بدهند!! روزنامه ی کیهان سخن کارگران فقیری را منتشر می کند که از گرانی ها و تبعیض ها شکوه دارند! رسانه های جمعی تنها حوزه عمومی زمانه ی ما هستند و تلاش دارند نشان دهند که مشارکت مردم در دستور کار آنهاست. تصور بر این است که رسانه ها واسطه ای میان ما و واقعیت اند. آنها قرار است ما را از آنچه در جهان می گذرد مطلع کنند. قرار است آینه ای باشند روبه روی جامعه. یا اینکه سخنگوی مردم. اما بگذارید به وضعیت موجود نگاهی بیاندازیم. کارگری که صبح تا شب برای کسب کمترین مواهب زندگی جان می کند در تلویزیون چه می بیند؟ دانشجویی که از نظام آموزشی کشور به تنگ آمده است در روزنامه ها چه می خواند؟ واقعیت آن است که مردم به گروه ها و لایه های مختلفی تقسیم شده اند که با یکدیگر منافع متضاد و ناهمخوانی دارند. این گروه های متعدد حول یک تضاد بزرگ به دو دسته تقسیم می شوند و حول دو طبقه ی بزرگ سازمان می یابند. مالکان ابزار تولید و فاقدان آن. واضح است که در چنین جامعه ای تولیدات رسانه ای در کنترل و اختیار گروهی است که مالکین ابزار تولید آن اند. **ادامه دارد.**

ترین مسائل جامعه را به بحث می گذاشتند و به افکار عمومی شکل می دادند. انسانهای مدرن تر در جوامع سرمایه داری انسانهایی تنهاتر اند که تنها اتصال آنها به کلیت جامعه، صفحه ی گسترده ی تلویزیون های آنها است. انسان امروزی انسانی است که درگیر فشارهای فزاینده ی کار بیگانه از او، به محض رهایی از کار به خلوت خصوصی خود در خانه پناه می برد. روندهای عام سرمایه داری نیز این فرآیند را تقویت می کنند. تولید روزافزون وسایل تفریحی و سرگرمی خانگی، از تلویزیون و دی وی دی و موارد مشابه، تقویت ارزش های خانوادگی در جمعیت مزد بگیر و شاغل، (اینکه مرد یا زن شاغل بایست اوقات اندک فراغت از کار خود را به تنهایی و با یکدیگر سر کنند)، معماری نوین فضاهای شهری (شما با اتومبیل خود از پارکینگ بیرون می آیی، سریع خود را به اتوبان مربوطه می رسانی و به محل کار خود می رسی، و

□ **دیگر مکانی وجود ندارد که در آن انسان ها بر سر مسائل مهم حرف بزنند و در سازماندهی جامعه ی خود سهیم باشند، فضا هایی که در آن مردم آزادانه به تعامل با یکدیگر باشند در حال تخریب است.**

برعکس/ یا اینکه از خانه بیرون می روی، کمی پیاده روی و سپس از پلکانی پایین می روی، سوار مترو می شوی، ایستگاه مربوطه پیاده می شوی و برعکس/ به همه ی ما قبولانده اند که میدان ها محل اند. بهتر است تخریب شوند و با تقاطعات چند سطحی جایگزین شوند) و موارد دیگر همه به جامعه ای انجامیده است که تنها نقطه ی اتصال انسانهای تنهائی آن با یکدیگر صفحات رسانه ها است. درست است که در مترو و یا در ترافیک اتوبان ها انبوهی از مردم در کنار یکدیگر قرار دارند. اما این فضاها به گونه ای طراحی شده اند که در آنها « هیچ کس با هیچ کس سخن نمی گوید»، دیگر مکانی وجود ندارد که در آن انسانها بر سر مسائل مهم خود حرف بزنند و در سازماندهی جامعه ی خود سهیم باشند. فضاهایی که در آن مردم آزادانه به تعامل با یکدیگر باشند در حال تخریب شدن است. بگذریم که در

ریشه یابی مشکلات فعالیت اجتماعی در جامعه امروز ما پرونده قطور و البته مفتوحی دارد. بخشی از مصائب کار اجتماعی در جهان سوم یا به تعبیر مودبانه تر در حال توسعه، نمود عینی تری دارد و حاجت چندانی به بیان آن نیست ولی پیچیدگی جوامع امروزی ما را نیازمند به علوم اجتماعی و مطالعات فرهنگی کرده است وظیفه یک فعال اجتماعی که در جستجوی فردایی بهتر است تلاش برای درک بهتر تحولات و روابط اجتماعی است در واقع کنش گر اجتماعی یک پا در کتابخانه و یک پا در خیابان دارد! مقاله ذیل که به علت کمبود جا در دو قسمت ارائه می شود به دگردیسی فضاهای عمومی ای که به علت سلطه رسانه ها ایجاد شده

یورگن هابرماس نشان داده است که همزمان با سربرآوردن جامعه ی جدید بورژوازی از دل جامعه ی کهن، فضاهای عمومی بوجود آمد. فضاهای عمومی همچون کافه ها، میداين، و کلوب ها مکان هایی بودند که در آن برای نخستین بار مردم می توانستند گرد هم جمع شوند و درباره سرنوشت خود، آرزوهای خود، نحوه ی مشارکت و سازماندهی خود در جامعه با یکدیگر به بحث و گفتگو بنشینند. در چنین فضاهایی بود که افکار عمومی و اراده ی مردم شکل می گرفت. البته این فضاهای عمومی نمونه های آرمانی نبودند. زنان و گروه های اقلیت به چنین فضاهای عمومی ای راه نداشتند و در نتیجه تمایلات، خواسته ها و منافع آنها در آن چیزی که افکار عمومی و یا اراده ی مردم نام گرفته بود، به حساب نمی آمد. اما برای نخستین بار بود که حرکت های جامعه را نه افراد قدرتمند معدودی، بلکه جمعیت کثیری از مردم جامعه رقم می زد. مطالعه ی هابرماس نشان می دهد که با تکامل سرمایه داری به مراحل پیشرفته تر، فضاهای عمومی جامعه دچار دگردیسی شدند. به تدریج این رسانه های جمعی بودند که جایگزین فضاهای عمومی قدیمی شدند. افکار عمومی دیگر در میداين و یا کافه ها شکل نمی گرفت، بلکه این رسانه های جمعی - ابتدا روزنامه ها و سپس رادیو و تلویزیون بودند که مهم

پیامی به جوانان ۲۰ ساله!

اشاره: اسوالدو درپورو نویسنده و متفکر پرویی در کتاب معروفش اسطوره توسعه هشدار می دهد که بسیاری از اقتصاد های ملی در قرن بیست و یکم کارایی خود را از دست خواهند داد و به افشای اسطوره توسعه و جهانی سازی می پردازد... پیام این نویسنده به جوانان بیست ساله ی جهان خواندنی است:

برای جوانان بیست ساله ای که در یک کشور در حال توسعه زندگی می کنند چه پیامی دارید؟

بستگی دارد که عضو چه طبقه ای باشید اگر ثروتمند باشید مشکلی ندارند جز اینکه احتمال دارد دزدیده شوند اگر از طبقه متوسط هستند باید واقع گرا باشند و این خواب و خیال را فراموش کنند که وقتی از دانشگاه فارغ التحصیل شدند کاری خواهند کرد خانواده ای به راه خواهند انداخت و خوش و خرم زندگی خواهند کرد... جرئت ندارم به فقرا توصیه ای بکنم چون در کشورهای توسعه نیافته فقرا در جهنم طبقه متوسط در برزخ و و کسانی که بی محافظ به جایی نمی روند در بهشت مصرف جهانی زندگی

کانون امروز - دفتر قزوین

تشکل غیر دولتی به شماره اعتبار نامه

م/۶۷۸۹/۲۰۵۲

www.emroozngo.com

Eq_ngo@yahoo.com

برای عضویت تماس بگیرید

مسئول دفتر قزوین: حسام مناھجی

۰۹۱۲۷۸۰۴۷۵۸

باید دست به کار شود و نظام موجود توسعه را تغییر دهد چون این نظام بر ضد او کار می کند.

پیام شما به جوان بیست ساله ای که در یک کشور پیشرفته صنعتی زندگی می کند چیست؟ جامعه ی مصرفی مردم را در برابر دلسوزی و مهربانی واکسینه می کند. توصیه ی من به آن ها این است که این واکسن را بی اثر و خنثی کنند. چون این طور که جهان پیش می رود زندگی فرزندان و نوه های آن ها با درد و رنج توأم خواهد بود. رفتار تجاوز گرایانه و غارتگرایانه در ما ترغیب شده است: این که قوی ترین پیروز می شود، مصرف می کند و بعد از یاد می برد. به نظر من خیلی ها از این مشکل آگاهی دارند اما اغلب آن ها در یک حالت رضایت آنی و خلاء اخلاقی زندگی می کنند و رابطه ای بین رفاه خودشان و مردمی که در افریقا در حال جان دادن هستند نمی بینند.

همایش «توسعه هزاره» در استان قزوین برگزار شد

به گزارش ایسنا، کنوت اوستبی نماینده دبیرکل سازمان ملل متحد در همایش توسعه هزاره که با حضور تشکل های غیردولتی در استانداری قزوین برگزار شد، هدف از توسعه هزاره را در کشورهای عضو سازمان ملل متحد، مشارکت جهانی برای توسعه بین المللی عنوان کرد و گفت: ایران با برنامه های صحیح طی هفت سال آینده توانایی دستیابی به آرمان های توسعه را دارد. اوستبی با اشاره به این که آموزش، پرورش و بهداشت توسعه خوبی در ایران داشته است، گفت: متأسفانه سهم زنان در بازار کار و مدیریت ایران اندک بوده است؛ از سوی دیگر رشد اقتصادی در ایران باعث عدم برابری طبقاتی در جامعه شده است. نماینده دبیر کل سازمان ملل متحد در ایران با اشاره به گسترش بیماری ایدز در ایران گفت: متأسفانه در سال های اخیر الگوی انتقال بیماری ایدز در ایران از استفاده سرنگ های مشترک به روابط جنسی تغییر پیدا کرده است. اوستبی مشکلات زیست محیطی را از دیگر چالش های موجود عنوان کرد که ایران با آن روبروست و افزود: کارشناسان بیابان زدایی در ایران رشد بیابان زایی در این کشور را یکی از سریع ترین رشد های بیابان زایی در جهان می دانند.

همین امروز به کانون امروز پیوندید!

۱۰ تشکل غیردولتی زنان در استان قزوین فعال است

علی شیرازی، مدیرکل دفتر امور اجتماعی و انتخابات استانداری قزوین نیز در همایش توسعه هزاره گفت: در دنیا توسعه اجتماعی در سه محور اداره صحیح حاکمیت، در حالت بخش خصوصی در امور اجرایی و توسعه تشکل های غیردولتی شکل میگیرد. وی گفت: در استان قزوین ۱۲۰ تشکل غیردولتی به ثبت رسیده که از این تعداد ۵۵ تشکل مردمی فعال است شیرازی افزود: ۱۰ تشکل غیردولتی زنان در استان فعال است و ۱۱ تشکل غیردولتی نیز نیمه فعال است.

آغاز به کار دفتر تهران کانون امروز

دفتر تهران کانون امروز در زمینه مسائل زنان شروع به فعالیت کرد. در نخستین بیانیه این دفتر آمده: در زمانه ای به سر می بریم که در همه جوامع با نابرابری حقوقی و اجتماعی مواجه اند دارای فرصت ها و امکانات برابر برای تغییر و حتی تعیین مسیر زندگی شان نیستند آن جا هم که با گذراندن سختی های بسیار سعی در شکستن قفس خانگی شان می کنند با ورود به جامعه با وضع خوشایندی روبرو نمی شوند... کانون امروز جهت رفع موانع و مشکلات بسیاری که پیش پای زنان در همه جنبه های زندگی شان وجود دارد شروع به کار کرده است هدفمان این است که گامی هر چند کوچک برداریم و معتقدیم زندگی بهتر برای همه انسان ها در گرو این اولین گام است.

دشوار زندگی هرگز برای ما بی رزم مشترک آسان نمی شود!